

(άνεμοπόα = άνεμοπόδα, γρήγορε εις τὸ βάδισμα, χαραντζίσσης = ζημιώσης).

γερομασόνος ὁ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μασόνος.

Ἵβριστικῶς, ὁ γηραλέος, ὁ ἡλικιωμένος μασόνος.

γερομελισσᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιρουμιλ'σσᾶς Μακεδ. (Χαλκιδ.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μελισσᾶς.

Ὁ γέρων καὶ πολὺπειρος μελισσοκόμος.

γερόμουλος ὁ, ἀμάρτ. γερόμουλ-λος Κύπρ. (Καλοπαναγ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά) Θηλ. γερόμουλα ἡ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μουλος.

Γηραιὸς ἡμίονος.

γερομουνιᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιρουμ'νιᾶς Στερελλ. (Ἵπάτ.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μουνιᾶς, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ μ'νιᾶς.

Γέρων ἐρωτύλος.

γερομουριᾶ ἡ, Α.Πάλλ., Ταμπουρ. καὶ κόπαν., 7.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μουριᾶ.

Γηραιά, μεγάλῃς ἡλικίας μορέα: Ποίημ.

Ἵτίς ἐξοχὲς νὰ πᾶμε, νὰ δροσιστοῦμε 'ς τὰ νερά,

'ς τὸν ἡσκιο τῆς γερομουριᾶς τὰ πωρικά νὰ φᾶμε.

γερομουσκιᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιρουμουσκιᾶς Στερελλ. (Ἄρτοτ. Γραν.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μουσκιᾶς.

1) Γέρων δασύτριχος καὶ ἀτμηλέτης Στερελλ. (Ἄρτοτ.)

2) Γέρων ὑγιῆς ἀκμαῖος καὶ σοβαρὸς συγχρόνως Στερελλ. (Γραν.): Κρατεῖται οὐ μπάρμπα Κώστας 'ς τὰ πονδάρια; — Κρατεῖται μοναχά; Κοτζᾶμ γιρουμουσκιᾶς!

γερομπαμπαλῆς ὁ, πολλαχ. γιρουμπαμπαλῆς βόρ. ιδιώμ. γεροβαλῆς Πελοπν. (Φιγάλ.) γιρουβαλῆς Σάμ. (Παλαιόκαστρ.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μπαμπαλῆς.

Γέρων νεάζων ἐνθ' ἄν.

γερομπάρμπας ὁ, πολλαχ. γεροβάρμπας ἐνιαχ. γιρουβάρμπας βόρ. ιδιώμ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μπάρμπας.

1) Θεῖος προκεχωρημένης ἡλικίας, γηραλέος πολλαχ.

2) Ὡς προσφώνησις νέου πρὸς γηραιότερον, οἰοσδήποτε ἀνὴρ γηραλέος ἢ ὁπωσδήποτε μεγάλῃς ἡλικίας πολλαχ.: Γειά σου, γεροβάρβα!

γερομπασμένος ὁ, πολλαχ. γιρουμπασμένους βόρ. ιδιώμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τῆς μετοχ. μπασμένος.

Ὁ προώρως γηράσας, ὁ ἔχων ἐμφάνισιν γέροντος.

γερομπερμπάντης ὁ, πολλαχ. γιρουμπερμπάντ'ς βόρ. ιδιώμ. γερομπερμπάντης Πελοπν. (Ἄρκαδ.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. μπερμπάντης, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ μπιρμπάτης.

Σκωπτικῶς, γέρων ἐρωτύλος, γυναικοθήρας καὶ συνεπῶς γέρων ὑπόπτου ἠθικῆς.

γερομπήχτης ὁ, πολλαχ. γιρουμπήχτ'ς Στερελλ. (Ἄχυρ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μπήχτης.

Γέρων ἐρωτύλος, ἀκόλαστος, ἀσελγὴς πολλαχ.: Σοῦ εἶναι ἓνας γερομπήχτης! Πελοπν. (Κορινθ.) Ξέρ'ς τί γιρουμπήχτ'ς εἶν' αὐτός; Στερελλ. (Ἄχυρ.) Εἶνι τρανὸς γιρουμπήχτ'ς οὐ μπάρμπας! αὐτόθ.

γερόμυλος ὁ, Δ.Βουτυρ., Μὲς στοὺς ἀνθρωποφάγ., 97.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μύλος.

Παλαιὸς καὶ ἐγκαταλειμμένος μύλος.

γερομυξῆς ὁ, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γερομύξης Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. μυξῆς, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ μύξης.

Σκωπτικῶς, ὁ γέρων τοῦ ὁποίου τρέχει ἡ μύξα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ περιποιηθῇ ἑαυτόν, ὁ ἔνεκα γήρατος ἀσθενικὸς καὶ ἀκάθαρτος.

γερομυξιάρης ὁ, πολλαχ. γιρουμυξιάρ'ς Εὐβ. (Ἄκρ.) γερομυξιάρης Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. μυξιάρης.

Γερομυξῆς, δ βλ.

γερόνι τό, ἀμάρτ. γιορόν' Καππ. (Μισθ. Φλογ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέρος.

1) Γέρων: Ἐκεῖνὰ γιορόν' ναι, πολὺ γιορόν' ναι (αὐτὸς εἶναι γέρων, εἶναι πολὺ γέρων) Μισθ. Ἡρτεν ἓνα γιορόν' αὐτόθ. Τὸ μικρὸ ἀφίνουν το σὸ γιορόν' κοντὰ νὰ τὸ τρανήσ' (= ἰδῇ, προσέξῃ) Φλογ. Ἵ τὸ χωριὸ 'πόμνισκαν μόνου τὰ γιορόνια ('ς τὸ χωριὸ ἔμεναν μόνον οἱ γέροι) αὐτόθ. 2) Μικρόσωμος γέρων, γεροντάκος Καππ. (Μισθ.).

γερονιάζω ἀμάρτ. γερονιάζου Καππ. (Μισθ.) γιορονιάζου Καππ. (Μισθ. Φλογ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γερόνι, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ γιορόν'.

Γηράσκω ἐνθ' ἄν.: Μάννα μ' γιορονιάσεν (ἡ μητέρα μου ἐγήρασεν) Φλογ. Χερὰ χερὰ γερονιάζουμ' (χερὰ χερὰ = σιγὰ-σιγὰ) Μισθ. Ἄλλο γερονιάσαμ', τί νὰ ποίκωμ'; (ἐγηράσαμεν πλέον, τί νὰ κάμωμεν;) αὐτόθ.

γερονιανίσκω ἀμάρτ. γερονιανίσκω Καππ. (Μισθ.) γιορονιανίσκω Καππ. (Μισθ.).

Ἐκ συμφύρσ. τῶν ρ. γερονιάζω, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ γιορονιάζω, καὶ *γερονίσκω.

Γηράσκω: Δὲ γιορονιανίσκ' (δὲν γηράσκει). Συνών. γερονῶ Ἀμτβ. 1, γερονιάζω.

γερονίκικος ἐπιθ. γιρουνί'κους Θεσσ. (Πήλ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γερονίκης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος.

Ὁ μεγάλος τὴν ἡλικίαν καὶ σοφὸς ἀνὴρ: Ξέρ'ς τί γιρουνί'κους ἦταν!

γερονταγελάδα ἡ, ἀμάρτ. 'erodaeláda Νάξ. (Ἀπύρανθ.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ἀγελάδα.

Γηραιὰ ἀγελάς: Μιὰ 'erodaeláda ὄρασα, μὰ τόμου τὴ ξέψω, θὰ ψοφήσῃ (ὄρασα = ἀγόρασα, τόμου = μόλις).

γερονταγελιά ἡ, ἀμάρτ. 'erodaeliá Νάξ. (Ἀπύρανθ.), γεροδαίλια Κρήτ. (Λατσίδ.).

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ἀγελιά, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ ἀελιά.

Γερονταγελάδα, δ βλ.

